

Látogatás Oroszlányban

(Beszélgetés az Állami Zeneiskola igazgatójával, Bordács Bélával)

A 15 éves oroszlányi zeneiskola Komárom megye 3. zeneiskolájaként (Tatabánya és Dorog után) 1960-ban kezdte meg munkáját. Azóta Bordács Béla az igazgató.

— *Most könnyebb igazgatónak lenni, mint 15 éve?*

— Nem. 15 évvel ezelőtt ugyanis kevesebb volt a gond, mint most. De ezek a gondok kellemesek, mert a fejlődéssel együtt járnak. Akkor ugyanis 6 tanár tanított

150 növendéket, most pedig 10 tanár foglalkozik több mint 200 gyerekekkel. Évekig jó volt az iskola „fekvése”, most nem, mert a nemrég felépült új városközpont elég messze fekszik iskolánktól s ez kilométerekre „távolította” el növendékeinket. Tanulólétszámunk is gyarapodna, ha Zeneiskolánk az új városrészben kapna helyet.

— *A zeneiskola helyzetén segítené-e a Budapesten és másutt már bevált ki-helyezett tagozatok beindítása?*

— Biztosan segítené, de sajnos az új iskolák már amúgy is helység problémákkal küzdenek, mely tanszakok lennének kihelyezve, kik tanulhatnának pl. zongorát közismerteti iskolájukban és kiknek kellene ugyanezért az óráért kilométereket utazniok?

— *A gyerekeknek legfeljebb csak 2—3 kilométert kell utazniok, de úgy tudom, hogy a nevelők közül csak egy helybenlakó?*

— Igen, egy kartárs letelepedett Oroszlányban. Pestről négyen járnak le, a többiek pedig Tatabányán laknak. Az útiköltséget megtérítjük, de az utazás miatt óradvezményt nem tudunk adni. Oroszlány ugyan csak 89 km-re van Budapesttől, mégis minimum 2 és $\frac{1}{2}$ órát tart az út nem is beszélve arról, hogy „holt idők” is keletkeznek az órarend és a menetrend nem mindig sikeres kombinációjából. Mégis elmondhatom, hogy hatan már az alapkőlerakásnál is jelen voltunk.

— *Mi az, ami Oroszlányhoz köti Önöket?*

— Szeretjük szakmánkat. Szeretjük az oroszlányi gyerekeket. Jó érzés az eredményeket, egy zenét szerető és értő generáció felnövekvését szemmel követni egy ilyen, kultúrhatomány nélküli városban. Van tekintélye már a zenetanulásnak. Nem divatból, vagy sznobságból taníttatják a bányászok vagy más foglalkozásbeliek a gyermekeiket, hanem mert szükségét érzik gyermekeik szellemi és kulturális igényességét a komolyzenében való jártassággal is növelni. Mi még senkit sem küldtünk el helyhiány miatt, ha tehetséget láttunk benne. Ellenkezőleg, ha szükség volt rá, kölcsönhangszerrel vagy tandíjmentességgel segítettük az arra rászorulókat. Tanulóink 50%-a kapott kölcsönhangszert az idejében is.

— *A városban tehát a növendékutánpótlás biztosított. Ugyanez elmondható a zenetanárokról is?*

— Arra sajnos nem. 3 év óta hiába hirdetünk egy állást zongoratanárnak, de sajnos nincs jelentkezés a státuszra. Pedig sok fiatal végez a Zeneművészeti Főiskola kihelyezett tagozatain, pl. Győrben, de valamennyien inkább a főiskolák közelében, a megyeszékhelyeken keresnek állást.

— *Milyen tanszakok között választhatnak a tanítványok?*

— Zongora, hegedű, cselló, fuvola, klarinét, kürt, trombita, harsona, ütő és gitár. A gyerekeknek növendékhangversenyeket rendezünk, hogy alkalmuk legyen tudásukat bemutatni. 22 tagú úttörő fúvószenekarunkban és a vonószenekarban pedig a legjobbak kapnak helyet és muzsikálásukkal gyakran színesítik a város különböző rendezvényeit. Többen játszanak volt növendékeink közül a Tatabányai Szimfonikus Zenekarban is. A zene szeretetére való nevelésünk talán legszebb példája az, hogy az Országos Filharmónia városunkban rendezendő ifjúsági és felnőtt koncertjeinek törzsgárdája növendékeink közül kerül ki.

★

Fiatal városban (Oroszlány 21 éve város) még fiatalabb a zeneiskola. Az elmúlt 15 év alatt egy jó páran már a zenei pályát választották. Boldogok és büszkéek arra, hogy tavaly a város 20 éves születésnapján náluk rendezték meg a megyei kamarazenei fesztivált és az évenként megrendezésre kerülő Vértesi Napokon a város igényli és várja az oroszlányi zenepedagógusok és növendékeik muzsikáját.

(Zelinka)